

Marina Kaspar

Marina Kaspar is een jonge klare kinderarts die onlangs haar opleiding heeft afgerond in het Wilhelmina Kinderziekenhuis in Utrecht en nu werkt als algemeen kinderarts in Isala Zwolle. Haar aandachtsgebieden zijn de allergologie en longziekten. Daarnaast zet ze zich via stichting EKANN in voor betere zorg voor vluchtelingenkinderen, waarover u elders in dit nummer leest. Oorspronkelijk komt Marina uit Aleppo in Syrië.

Welke tip zou je kinderartsen in het algemeen/de NVK/de minister van volksgezondheid willen meegeven?

Investeer in het behoud van je zorgpersoneel; zorg voor duurzame inzetbaarheid en geef zorgverleners zeggenschap bij beleidsveranderingen.

Welk moment of welke patiënt uit je loopbaan is je in het bijzonder bijgebleven?

Dat was de communicatie met de ouders van een meisje van enkele maanden oud. Het meisje kreeg de diagnose spinale musculaire atrofie (SMA). De ouders stonden voor een zeer moeilijk dilemma in de behandeling en kozen uiteindelijk voor een palliatief traject. De communicatie in dit traject was voor mij uitdagend omdat de vader heel direct was en soms onrealistische verwachtingen had. Na een emotioneel ontslaggesprek trok ik me terug in de verpleegpost en daar werd ook ik bevangen door emoties. Ineens zwaaide de deur van de verpleegpost open en kwam de vader binnen om gedag te zeggen. Hij zag mij en zei: 'Moet jij ook al huilen?' We moesten daarop allebei lachen en huilen tegelijk. Ondanks de soms moeizame communicatie met deze ouders, kregen we uiteindelijk een band van mens tot mens.

Wat is je beste eigenschap/grootste wapenfeit?

Ik denk mijn oprechte nieuwsgierigheid en open houding. Ik ben opgegroeid met twee culturen en werd in mijn jeugd omringd door mensen uit veel verschillende culturen. De kinderen met wie ik speelde hadden andere gewoontes en opvattingen dan wij thuis. Ik was er toen al nieuwsgierig naar en leerde om de verbindende factor te vinden; bijvoorbeeld samen fietsen, tikkertje spelen en de Nederlandse taal leren.

Die nieuwsgierigheid en open houding gebruik ik tegenwoordig in de spreekkamer en dat werkt erg goed! Ik verbaas me er soms over hoeveel persoonlijke en intieme informatie patiënten en hun ouders met mij delen tijdens een gesprek.

Hoe besteed je je vakantie?

Het liefst in Europa, vooral in Italië, waar ik samen met mijn man mooie gebieden en steden wil ontdekken. Ik kan erg genieten van de natuur en van de lokale cultuur. Wij vinden het leuk om wijnboeren te bezoeken voor een proeverij en om het verhaal over hun regio en hun wijn te horen. Daarnaast houden we van kunst en bezoeken we graag musea.

Wat heeft gemaakt dat je voor de kindergeneeskunde hebt gekozen?

Ik wilde altijd internist worden, tot ik mijn coschap kindergeneeskunde liep. Toen ging ik iedere dag met een lach op mijn gezicht naar huis; ik werd geïnspireerd door de oprechtheid en veerkracht van kinderen. Daarnaast is het werk zo afwisselend, je leert en ziet iedere dag wel iets nieuws.

Wat is je guilty pleasure?

Patat met een kroket op vrijdagavond. Om het weekend in te luiden: eurodance-muziek.

Welk boek of film of museum of festival raad je aan en waarom?

De tentoonstelling Boijmans in het Rijksmuseum. Dat is een reis door het menselijk bestaan, van de geboorte tot de dood, aan de hand van zeer uiteenlopende kunstwerken. Een heel prettig samengestelde tentoonstelling die mij raakte; het mens-zijn verbindt ons allemaal, waar we ook vandaan komen en wat we ook doen.